

Adil Özder

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.4.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adil Özder (UMUDUN İSMİ)

16 Kasım 1985 Artvin ili Borçka ilçesinde doğdu. İlk ve Ortaokulu Düzenli ilkokulu ve Camili ortaokulunda yaptı. Lise öğrenimini Hopa Çok Programlı Lise de Süper Lise bölümünde gördü. Şu an Eskişehir Üniversitesi İktisat Kamu Yönetimi bölümü 2. sınıfta öğrenimine devam ederken bir yandanda özel sektörde muhasebecilik mesleğini devam etmektedir.

Eserleri:

AĞLAMAK NE Kİ
ALMIYORUM
ANLATAMIYORUM
BEN MAÇAHELLİYİM
BİR GÜNEŞ DOĞACAK
BÜYÜK MESELEM
GİTTİN
GÖNLÜMDE
GURBET
HALIÇ İ İZLEDİM
HELAL ET ANAM
KABUL
MUTLU OLURSUŒ
MUTLULUK SENİN OLSUN
SEVGİMDEN
SEVMEK

Ağlamak Neki

O gözleri unutamiyorum
Unutacağımıda sanmıyorum
Aklıma geldimi ağlamaklı olmuyorum
Ağlıyorum
Hiçkırır hiçkırır değil
Akan göz yaşlarım değil
Ve ben ağlıyorum
Hayatın acımasızlığına inat
Ve sana inat
Deliren dalgalara
Yađan yađmura inat
Sensizliğe
Gecenin zifiri karanlığına
Yıldızların sesizliğine
Ve her gün doğup
Akşam batan güneşe
Sensiz geçen gecelere
Bu şehre inat
Yaşamak isteyipde yaşayamadıklarına
Ağlamak isteyipde ağlayamayanların yerine
Zamana yenik düşen sevdalara inat
Aşka sevdaya
İstıklara ve ehlocanlara inat
Ağlamak ne ki
Ben KAN AGLIYORUM

Adil Özder

Almıyorum

Artık hayatımdan zevk almıyorum
Ağızımdan dökülen kelimeler bir anlam oluşturmuyor
Şiirlerim için cümleler kuramıyorum
Ben bu hayattan artık zevk almıyorum

Padişahlar bile yazamamış bu derde ferman
Ben vasıfsız bir kulum nasıl bulayım derman
Yaşıyor olsada keşke YUNUS'a sorsam
Acep yazarmıydı derdime derman

Bu derde düşenlere neylesin ferman
Bir tek kavuşmaktır yok başka derman
Tanrı kötülere vermesin aman
Unutulması zor geçsede çok uzun zaman

Adil Özder

Anlatamıyorum

Nasıl anlatacağımı bilsem sana duygularımı
Hani bazı geceler vardır
Sabaha zor çıkılır ya
Güneş ne zaman doğacak diye
Sabahlara kadar uyku tutmaz insanı
Sonra tepelerin ardından
Gözlerinin ferini alan bir kıvılcım yayılır
O an kendinden geçersin ya
Hani hep aynı duyguyla uyanmak
Aynı rüyayı görmek için
Aynı yastığa baş koymak vardır ya
Aynı yorganın altına saklanmak
Deli gibi susamışken dudakların
Suya hasret bardakların suyla buluşması vardır ya

Nasıl anlatacağımı bir bilebilsem
Bir bilsem seni anlatacak kelimeleri
Mana verebilsem bu anlamsız koşuşturmalara
Kalabilsem yapayalnız ama sadece senle
İşte o zaman cümlelerim bir mana oluşturur belki
Belki o zaman sana olan duygularım
Yüksek dağların şelalesi gibi akar dudaklarımdan
Akarda belki gönlüm huzur bulur bu kargaşada
O zaman sende inanırsın bu temiz duygularıma
Olurda olurda birgün ulaşırsam umutlarıma
Bilki sana ulaşmış olurum ilk umuduma

Adil Özder

Ben MACAHELLİYİM

Bana memleketimi sormayın, anlatamam
Aklıma gelirse,ben bu akşam yatamam
İstanbul bana dar gelir, efkarımı atamam
Ben macahelliyim arkadaş, memleketimi UNUTAMAM

İlkbaharın çiçeği, bir başka olur oraların böceği
Her gün başka yemek pişirir güzel evimin ocağı
Unutmak mı, ne mümkün tatlı anne baba kucacı
Ben macahelliyim arkadaş,memleketimi UNUTAMAM

Yazın yayla zamanı, herkes yayla yolunda
Son molalar verilir indasvinda suyunda
Nede güzeldir çimlere uzanmak yaz ayazında
Ben macahelliyim arkadaş, memleketimi UNUTAMAM

Sonbaharda girerler evlenen kızlar ilk baharlarına
En mutlu günleridir herkes davetlidir düğünlerine
Duydum akordiyon sesini katılmazsam olmaz horonlarına
Ben macahelliyim arkadaş,memleketimi UNUTAMAM

Kışı zor olsada başka bir güzeldir memleketimin
Görünmez evlerin bacaları, kapanır yolları memleketimin
Yinede isyan etmez insanları, bir olur yolunda memleketimin
Ben macahelliyim arkadaş,memleketimi UNUTAMAM

Adil'im ayrı düştüm iki yıldır köyümden
Anamdan babamdan sevdiklerimden
Yaralıdır kalbim en derininden
Ben macahelliyim arkadaş,unutmadım memleketimi

Adil Özder

Bir Güneş Doğacak

Bazı anlar vardır
Ne dediğini bilmezsin
Aklın başka yerdeyken
Dilin başka yerededir
İşte bu yüzden kurduğun cümleler
Anlamsızca dökülür dudaklarından

Belkide aşkınsındır güzel yarin gözlerine
Takılıp kalmışsındır son sözlerine
Acaba diyerek.....
Yoksa yanılıyor olabilir miyim
İnşallah düşündüğüm gibidir
İnşallah.....

Yada bir mektup gelmiştir
Artık ben kararımı verdim
Diye başlayıp
Üzgünüm ama elimden hiçbirşey gelmiyor
Kendine iyi bak diye biten.

Sonra acaba unutabilir miyim diye düşünürsün
Hayır hayır bu hayatı sensiz mi?
Asla! ! !
Diyerek koşmaya başlarsın
Durağın ya boğazın serin suları
Yada eski bir meyhanede
Bozuk teybin kasetinden çıkan aşk şarkılarının
İnleyen nameleri olur

İsyan etmek istersin hayata
Kadere, Sevdaya, kurduğun hayallere
Ağlamak istersin
Akan gözyaşlarıyla boğulmak
Ve ağlarsın bir değil
Her gecenin sabahında
Gelmeyecek sevgilinin yolunu beklerken
Hayatın acımasızlığına değil onsuzluğa ağlarsın

Adil' e sorulursa sabredilecek
Ve bilinecekki bu dünya fani
Belki unutmayacak geçen günleri
Ama yinede umutla bakacak
Çünkü yarın bir güneş belkide
Belkide sevipde sevelemeyenler için doğacak.....

Adil Özder

Büyük Meselem

Eski bir hatıradır benim meselem
Sevmek istedim herkes gibi gönülden
Razıydım senden gelsin gelmesin elden
Aşk'mış beni benden eden büyük meselem

Şimdi yaşıyorum herkes gibi sıradan
Geçen günlerim benden değil hepsi ömürden
İstemem mutsuz olasın benim yüzümden
Aşk'mış beni benden eden büyük meselem

Nice seneler yollarını bekledim
Sen gelmedin bense günü güne ekledim
Yıprandı bu gönül artık bende tekledim
Aşk'mış beni benden eden büyük meselem

Aklımdan çıkmadın bir gün bir saat
Ne kasideler yaktım ne kadar naat
Nerede kaldı onca verdiğin vaat
Aşk'mış beni benden eden büyük meselem

Müslüm'ü Orhan'ı İbrahim'i Ferdi'si
Hepsi yazmaya çalışmış kendi derdini
Adil'im, bende anlatmak istedim garip halimi
İşte dostlar buda benim BÜYÜK MESELEM

Adil Özder

Gittin

Karagözlüm gidiyorum dedin gittin
Sevdiğimi sana söylemekle kötümü ettim
Keşke demeseydim beni benden ettin
Artık kalbimde mazisin kim bilir kimleri mutlu ettin

Artık sana yazmıyorum bunca şiirleri
Sen benim kıymetimi bilmeden gittin
Acı çekmeni istemem diyordun bana
Benim derdime dert katıpta gittin

Sevseydin benim gibi katlanırdın tüm zorluklara
Demekki nasip değilmiş seninle mutlu olmak
Hiç kimse dertsiz değil istemezde dertli kalmak
Artık zor galiba istesemde istemesemde mutlu olmak

Adil Özder

Gönlümde

Adına türküler şiirler yazdım
Ben seni duvarlara denizlere bulutlara değil
Ben seni gönlüme kazdım
Duygularımı anlattı dilim yerine sazım
Gönlümü yaktı kül etti işvenle nazın

Çaresiz sensiz kaldım gurbet illerde
Hep seni andım sazım telinde
Haliç'in serin serin esen yelinde
Çığlık çığlığa bağrısan martıların martıların sesinde
Hep seni hatırladım gönlüm dilinde.

Adil Özder

Gurbet

İşte böyle arkadaşlar
bizde çıktık gurbet ellere
önce kapıldık sertçe esen yellere
şimdi düştük dilden dillere

alışamadım ben bu gurbet eline
hiç benzemiyor memleketimin yeline
ağrılar girmeye başladı zavalıcık belime
diyecek ne söz kaldı nede kelime

adil' de aldı dersini gurbet elinden
keşke çıkmasaydı baba evinden
şimdi kaldı başı açık yellere eser serinden
dağlar bile yıkılır bir ah çekse derinden

Adil Özder

Haliç'i izledim

Bugün Haliç'i izledim uzaktan
Durgun sessiz ve sakindi
Sanki birşeyler haykırıyordu
Onu kirletenlere unutanlara
Siz unuttunuz durdurdunuz beni diye
Halbuki içi kan ağlıyordu
Ve akıyordu durgun sessiz
Sensiz geçen her günüm her gecem
Haliç gibi sanki
Haliç gibi yaralıyım içimden gönlümden
Sensiz geçen günlerimin birbirinden farkı yok
Ya bir köşe başında yada balkonda sandalye başında
Aklımdan çıkaramıyorum
Gönlümden atamıyorum
Haliç gibi Haliçler gibi

Adil Özder

Helal Et ANAM

kelimeler yetmez anlatmaya kalksam
Ömrümde bitiremem, bitmez ödemeye kalksam
Ayaklarının altına dünyayı sersem
Anam hakkını helal et huzurullahı öyle varam

Sensizim gurbet illerde yoktur halimi soran
Ağlasam duyulmaz sussam duyulmaz
En değerli varlık annedir diyorsa KUR AN
Anam hakkını helal et huzurullahı öyle varam

Yürekta saklıdır atılmaz sevdan
Anamın yüreğidir göğsüme kalkan
Duanla ayaktayım bugün ben burda varsam
Anam hakkını helal et huzurullahı öyle varam

Yollar ırak olmasa her gün yanında olsam
Bir gün ayrılmasam hep orda kalsam
Öpsem ellerini alnıma koysam
Anam hakkını helal et huzurullahı öyle varam

Adil Özder

Kabul

Suçum seni sevmekse ben en büyük suçluyum
bu da demektir ki en ağır cezaları hak ediyorum
ne ceza verirseniz verin başım gözüm üstüne
kabul ediyorum çünkü ben seni seviyorum

idama götürün sesim çıkarsa
kapatmayın gözlerimi göz yaşlarım akarsa
verin ellerime ben çekeyim ipimi elim titrerse
acımadan vurun benim suçum sevmekse

dağlar duysun feryadımı hepsi sevda yüzünden
kör oldu gözlerim görmez artık düştü yüzümden
hiçbir zaman caymadım ben verdiğim bir sözümden
seven varmı benden başka benim gibi gönülden

duyun beyler ağalar itiraf ettim suçumu
göç ettim ben bu diyardan alamadım öcümü
sevmek büyük suçmuş bilemedim sonunu
verdiler en büyük cezayı alamadım önünü

Adil Özder

Mutlu olursun

Sana mutluluklar dilemek bize düştü
Merak etme yoluna bile çıkmam bundan sonra
Sana sözüm olsun
Unutulmayı unutmak inşallah
İlk bana nasip olsun
Yüce MEVLA'dan tek dileğim
İNŞALLAH HEP MUTLU OLURSUN

Adil Özder

Mutluluk senin olsun

Sevmeyi sende öğrenmek, görmek, yaşamak istedim
Değerimi bilmeni istedim ama sen belkide hiç önemsemedin
itip gittin elinin tersiyle
Bilmedin ve bilemedin sana olan duygularımı
Sevmeye korktun senin ateşinle yanan gönlümü
Şen kahroldun benide kahrettin
İnsan yaşadıklarının ilkinin hiç unutamazmış derler
Benimkide bir ilk idi ve son olacaktı
MUTLULUK SENİN OLSUN

Adil Özder

Sevgimden

Aşkından dağlara çıkmışım denizlere dalmışım
Derdimden vurmuşum kafayı leyla olmuşum
Saygımdan susmuşum kilit vurmuşum dilime
İlk defa gönülden candan sevmişim

Sensizim geçmez saatler haftalar aylar
Mecnundan Ferhatten beter olmuşum
Dağları delmişim çölde yatmışım
Bir gül gibi sararıp solmuşum ziyan olmuşum

Adil Özder

Sevmek

Hep gözlerine bakmak ister bu gözler
Ellerin varya ellerini tutmak ister bu eller
Beni dertten derde savurur delice esen yeller
Sen yoksun ya bu gönül sensiz bi garip neyler

Ben sana o suyun başında vuruldum
Gözlerine bakamadım ben bu yüzden duruldum
Duydu dünya alem ben köyümden kovuldum
Gönül sana susamış ben o suda kurudum

Sevdalar güzel olsun ayrılmasın sevenler
Sevda için tel köprüden geçenler
Unutmak kolay sanmasın ayrılıpda gidenler
Ben diyemedim desin güzel erenler

Adil'im bende vuruldum bir hayırsıza
Çekmediğim ne dert kaldı ne ince sızı
Bu gidişle biraz zor getiririm ben yazı
En büyük dileğim hak gelsin bizden razı

Adil Özder